

Kristeligt Dagblad

Udgivet af A/S Kristeligt Dagblad
Grundlagt 1896

Ansvarshavende chefredaktør: Erik Bjerager
Tryk: Dagbladet i Ringsted

De argumenter, der er for at forbyde omskæring af drenge, dem deler jeg.

MARGRETHE VESTAGER, ØKONOMI- OG INDENRIGSMINISTER OG LEDER AF RADIKALE VENSTRE, I BERLINGSKE

12 | Debat

leder

Omskæring og religiøs identitet

Debatten er præget af historieløse og arrogant retthedsstænkning

Så kører omskæringsdebatten endnu en gang i de danske medier, efter at Radikale Venstre med Margrethe Vestager i spidsen på sit landsmøde i forrige weekend besluttede at ville arbejde for, at omskæring af drenge forbydes og dermed i straffeloven ligestilles med omskæring af piger. Forbuddet skal gælde al omskæring af drenge under 18 år.

Radikale Venstre og andre kritikere mener nemlig, at omskæring er et "overgreb" imod drengens barnets "kropslige integritet", og derfor må det nu i ligestillingens navn sidestilles med kvindelig omskæring.

At man uden videre sammenligner mandlig og kvindelig omskæring, siger en del om kritikens niveau. Det er naturligtvis det rene vrøvl at ville sammenligne disse indgreb. Der er tale om helt forskellige kategorier. Den kvindelige omskæring er en alvorlig skamfering af en kvinde, der har til formål at odelægge eller dæmpe hendes seksualitet. Den klage har man sjældent hørt fra jødiske, muslimske eller sågar kristne amerikanske mænd, hvoraf et flertal er omskærede.

Kravet om forbud mod omskæring er et temmelig tidstypisk tegn i Danmark, hvor en religionsfjendelig historieløshed fylder mere og mere, og hvor en traditionsblind rettheds-tænkning vinder frem i stedet.

Denne tænkning ligger også bag de ofte forargede danske diskussioner om religiøse slagtemåder som muslimsk halalslagtning og jødisk schæctning, og den var faktisk også på spil, da det kom helt bag på de fleste danskere, at Muhammed-tegningerne faktisk kunne gøre så mange muslimer rasende og kedede af det verden over.

Omskæring af drengebørn er en enormt vigtig religiøs og kulturel identitetsmarkør for både jøder og muslimer, og den kan på mange måder sammenlignes med dåbens betydning for de kristne. Paulus sammenligner faktisk dåben med en "omskærelse til Kristus" i sit brev til Kolossenserne.

Gad vide, om de mest nidkære kritikere af omskæring egentlig vil stoppe med et omskæringsforbud? Burde man ikke også forbyde den kristne dåb? Mange børn græder jo, når de får vand i hovedet ved dåben, og den slags kan sikkert medføre livslange traumer.

Hvad er det egentlig, kritikere af religiøse ritualer forestiller sig? At børn er et stykke blankt papir, indtil de selv begynder at tegne og fylde på i en alder af 18 år? Forældre vil som regel deres børns bedste, og de forsøger derfor at præge dem på den bedst mulige måde.

Det betyder blandt andet, at børnene indføres i historiske, kulturelle og religiøse traditioner og fællesskaber, som deres forældre finder vigtige. Det er det, vi kalder religionsfrihed, og den skal vi holde fast i.

fra debatten på kristendem.dk

Hvor terapeuterne oftest får mennesker til at se ind i sig selv for at finde eller figurere et potentiale i sig selv, så viser kristendem.dk os borte fra os selv og ud i verden. Vores op-

mærksomhed rykkes bort fra egen navle og ud imod næsten.

MARIE KRARUP, FOLKETINGSDALEMME FOR DANSK FOLKEPARTI

SÅDAN SKRIVER DU TIL AVISEN

Kronikker: højst 7500 ansig inklusive mellemrum.
Kommentarer: højst 3500 ansig inklusive mellemrum.
Læserbreve: højst 900 ansig inklusive mellemrum.

Alle indlæg forsynes med navn, adresse og stilling. Medsend gerne portoførtold. Indlæg, der sendes til Kristeligt Dagblad, må ikke sendes til andre aviser. Kronik og debatredaktionen forbeholder sig ret til at redigere og forkorte i indlæg. Efter at et indlæg har været bragt i Kristeligt Dagblad, er det alene avisen, der har retten til at publicere det på sociale medier og andre steder på internettet. Alt stof, der bringes i avisen, arkiveres i elektroniske arkiver, herunder i mediafax og publiceres på avisens egen hjemmeside kristeligt.dagblad.dk
Kommentarer og læserbreve til: debat@k.dk. Kronikker til: kronik@k.dk eller send til: Kristeligt Dagblad, Vimmelskafet 47, 1161 København K.

temadebat | omskæring og religion

Ritual omskæring er okay. Vi må ikke svigte jøderne 70 år efter den historiske redning

AF GEORG KJELDSEN MED FLERE

I BEGYNDELSEN AF oktober markeres 70-årsdagen for redningen af de 7000 jøder, der i nattens malm og mørke blev sejlet over Øresund til Sverige – til friheden. En storstilet indsats, der gav og stadig giver genlyd langt uden for Danmarks grænser. Mange satte livet på spil for at hjælpe jøderne – fordi man ville "beholde" dem.

Og nu – 70 år efter – kan vi komme til at smide dem ud af landet. Ikke fordi vi vil dem noget ondt. Slet ikke! Men de er bare så anderledes. De har en kultur og religiøse skikke, som nogle iblandt os ikke vil acceptere inden for landets grænser!

En af nedennævnte underskrivere fortæller: Jeg er vokset op i en kristen kultur. Mine forældre gjorde med mig, som skik var i deres kultur. Jeg har selv tre børn, to piger og en dreng, og vi gjorde med dem, som skik var i vores kultur. Omskæring var slet ikke på tale for mine forældre – og omskæring var slet ikke på tale for min kone og mig, da vi fik vores søn. Og vores børnebørn er heller ikke blevet omskåret, sådan har vi ikke gjort i vores kultur. Vi gjorde noget andet: Vi døbt dem!

Men der er folk med en anden kultur, der har været her i generationer siden 1700-tallet og som har været godt in-

Hvorfor rejser der sig ikke et protestrår, når disse anti-jødiske erklæringer og udtalelser dukker op i spredt uorden? Hvor er kirken?

tegrede danske statsborgere, og vi prøvede at tage vare på dem, så godt vi kunne!

Og nu er det nogle, der ikke vil have dem mere. Jo, de vil have dem; men de må bare først lave deres kultur om – de må forlade deres gamle religion!

I 3000 ÅR HAR det jødiske folk omskåret deres drengebørn på ottendedagen, og det bliver de ved med! De ved, og vi ved, at det kirurgiske indgreb er forbundet med en risiko, som de ikke tager let på. De prøver at minimere risikoen – så meget, som de kan. De ønsker ikke at skade nogen – heller ikke deres egne drenge, men de har fået en forældreforpligtelse og et forældreansvar, som de tager alvorligt. De er forpligtet på at give deres børn det bedste – den religion, de selv har fået overleveret, og som har holdt dem oppe.

Vi ser forskellene på, hvad der er det bedste for vores børn, men vi forstår dem og vil også tage vores ansvar alvorligt.

Vi har ikke en praksis med at omskære børn i vores kultur, men skal vi endelig til at tale liv og helse, så foretager vi hvert år i tusindvis af ultimative indgreb på fostre, der kunne have været født som sunde og velkåbte. Hvorfor er der ikke fra samme kant protester over alle disse fostrebrud?

Og kan man forestille sig, at vi kan tvinge jøderne til at ændre deres kultur? Nej, så flytter de religiøse jøder ud af landet, skrev Lene Rachel Andersen i Kristeligt Dagblad torsdag den 19. september. De toner har vi hørt før. Vel ikke, fordi de er trætte af at være her, men fordi der ikke er plads til deres kultur og religion her i landet.

Og så nævnte Lene Rachel Andersen i sin fine artikel i går nogle navne på jøder, som vi er stolte af at have haft og have som

indbyggere i landet. Hvor er det trist for os, om der ikke skulle være plads til dem her i vort land!

"Matador" viser vejene! Dengang i 1943, da Maude tog affære. Stein og alle de andre jøder skulle hjælpes! – om det så kom til at kostet! Hvorfor rejser der sig ikke et protestrår, når disse anti-jødiske erklæringer og udtalelser dukker op i spredt uorden? Hvor er kirken? Og vi har dog fået ros!

I 1943 talte biskopperne tykskerne imod. Hvor var det stærkt! Vi opfordrer biskopperne til at gøre det samme i dag! Eller ser I ikke faren? Vi har brug for hjælp i vores folk.

Georg Kjeldsen, Mogens Sjæth, Anita Bangsrud og Holmgård, Peter Mortbørst-Jensen og Henning Dahl Madsen er alle medlemmer af Sct. Pauls Kirkes Menighedsråd i Aarhus.

Jørgen Eklær Larsgaard er også medlem af menighedsrådet og præst ved kirken

ordet

"Mens farisæerne var forsamllet, spurgte Jesus dem: 'Hvad mener I om Kristus? Hvis søn er han?' De svarede: 'Davids.' Han sagde til dem: 'Hvordan kan David så ved Anden kalde ham herre og sige: Herren sagde til min herre: Sæt dig ved min højre hånd, indtil jeg læg dine fjender under dine fødder? Når David altså kalder ham herre, hvordan kan så være hans søn?' Ingen kunne svare ham et ord, og fra den dag turde heller ingen længere spørge ham om noget."

Matt. 22, 41-46

Jesus skulle i diskussionen med de lærde afløses for alt folket, så folk holdt op med at regne ham for noget. Han skulle gøres usikker, så han holdt op med at tillægge sig selv så kolossal stor betydning.

De begyndte med spørgsmålet: Hvilket bud i loven er det største? Jesus svarede først, som enhver jøde ville svare: "Du skal elske Herren som alle dit hjerte, af hele din sjæl og af hele dit sind." Men så føjer han næstekærlighedsbudet til, det er lige så stort, en anden side af samme sag. Desuden siger han: "På disse to bud hviler hele loven og profeterne."

Det var egentlig uacceptabelt for farisæerne, men de kunne ikke indvende noget imod det. For én gang sagt stod det dobbelte kærlighedsbud med en urokkelig myndighed.

Jesus havde ikke argumenteret med udviklede fortolkninger af enkelte skriftsteder, men i anden halvdel af diskussionen viser han, at han også kunne klare sig på den facit. Ud fra Salme 10 i Det Gamle Testamente hævder Jesus, at frelseren ikke er Davids søn, som farisæerne mente, han skulle være.

Hv var de totalt forvirrede. De kunne ikke sætte Jesus til vægs, men var selv blevet usikre. De havde kun én udvej: at få Jesus slået ihjel. Det lykkedes med folkets tilslutning.

Jesus bukkede under, men led ikke nedlæg. Han sejrede i den kamp, vi møder ham i her. Han døde for dem, han ikke ville opgave: at han kunne give værdige plads i Guds rige.

Ebbe Paludan

teologisk tanke

Martin Luther (1483-1546), om dåbens sakramente, i "Det babyloniske fængselskab":

"Vi burde være som små døbt børn, der ikke bekymrer sig om at yde en indsats eller gøre nogle gerninger, men er frie, ubekymrede og frelste ved dåbens alene. Vi er jo også selv små børn, som hele tiden bliver døbt i Kristus."

Omskæring er lige så vigtig for jøderne, som dåben er for kristne

AF IAN FROST

"arbejde for, at omskæring af drenge forbydes og dermed ligestilles med omskæring af piger i straffeloven". Forbuddet skal gælde al omskæring af drenge under 18 år samt af voksne mænd, der ikke har givet deres samtykke".

Selvom Margrethe Vestager (R) ikke kunne stemme, bakkede hun op om resolutionen.

"Jeg betragter det her som et etisk spørgsmål", siger hun. Men man begynder en katastrofe-fal, hvis man udelukkende forholder sig til omskæring som et medicinsk-etisk spørgsmål.

Omskæringsdebatten handler nemlig også om jøder og muslimer ret til at udleve deres tro og praktisere et 3500 år gammelt ritual. Omskæringer hører til selve kernen i den jødiske tro. For troende jøder vil det derfor være aldeles utænkeligt at boje sig for et forbud mod omskæring.

Guds påbud om omskæring af drengebørn på ottendedagen efter fødslen er nemlig ikke et tidsbegrenset påbud. Det er et påbud, som gælder Abrahams efterkommere til alle tider. Det er – også i dag – et tegn på den pagt, Gud indgik med Abraham og hans efterkommere. Helt bogstaveligt.

Det er egentlig overraskende, at Margrethe Vestager ikke har mere syn for det religiøse aspekt i spørgsmålet om jødernes ret til at praktisere omskæring af drenge. Omskæring er for jøderne, hvad dåben er for kristne. Og Margrethe Vestager omtaler net op sin egen barnedåbe som noget helt unikt:

"Her tog mine forældre et valg for mig om, at jeg skulle være Guds barn. Dåben er det kategoriske, det er den, der gør forskellen," har hun udtalt. For jøderne er omskærel-

De troende jøder fastholder, nøjagtigt ligesom kristne gør det, at man skal adlyde Gud mere end mennesker – også Margrethe Vestager.

sen det unikke og det, der gør forskellen.

Det er hellere set, at magthavere har forbudt jøder at omskære deres drengebørn.

Både grækerne og romerne bandlyste omskæring. Ligeledes forbød man det under Den Spanske Inquisition.

Alle vidste de jo, at omskæring er en hjørnesten i den jødiske tro, og at et forbud ville være et skridt i retning af at eliminere det jødiske folk.

Naturaligvis fortsatte jøderne – selv under trusler og advarsler – med at omskære drengebørnene, sådan som Abraham Gud foreskriver det.

De troende jøder fastholder nemlig, nøjagtigt ligesom kristne gør det, at man skal adlyde Gud mere end mennesker – også Margrethe Vestager. I Danmark vil et eventuelt forbud mod omskæring på længere sigt medføre en langsom fordrivelse af vore jødiske medborgere.

Synes Margrethe Vestager virkelig, at forslaget om forbud mod omskæring af drenge er en værdig hilsen til danske jøder her ved 70-årsjubileet for jødernes flugt til Sverige i 1943?

Jan Frost, cand.mag., Overmarksvej 10, Horsens

HVAD MENER DU?

Send din mening til Kristeligt Dagblad eller deltag i debatten på k.dk om religiøs omskæring.

Jøder har omskåret drengebørn i over 3000 år. – Foto: David Ebener/APP/Scanpix.

kort sagt

Omskæring og abort

STEEN SKOVGAARD, biskop over lolland-Falsters Stift

Det er tankevekkende, at De Radikale her i 140-året for indførelse af fri abort nu vil have forbudt omskæring af drengebørn. "Jeg betragter det her som et etisk spørgsmål," udtaler partileder Margrethe Vestager.

Men er abort ikke også det? Og kan man gå ind for fri abort og samtidig gå ind for forbud mod omskæring af drengebørn? Jesus, som selv var omskåret, siger om de selvretfærdige farisæere: "I blinde vejledere, I siger myg-bæver, men sluger kamelen."

Men Margrethe Vestager og De Radikale virkelig har gennemtanke konsekvenserne? De lovom fri abort blev indført, skete det blandt andet under henvisning til, at hvis ikke man kunne tilbyde kvinder en abort foretaget af en læge, så ville de blive henvis til strikrepinde.

Hvad nu, hvis vi forbyder omskæring af drenge? Trod De Radikale så virkelig, at jøder og muslimer vil opgve dette årtusindgamle religiøse ritual? Risikerer vi ikke, at køkkenknivene i stedet kommer i brug, med fatale konsekvenser for børnene? Og er det ikke også et etisk spørgsmål?

Jeg ved godt, at Vorherre Gud den almægtige pålagde mennesket at drage ud i verden og mangfoldiggøre sig. Dengang var der nok ikke forlovere, der var i fokus, men bare menneskeheden overlevende. Men jeg er nu selv dybt taknemmelig for, at jeg har fået formojelsen med og så.

Jeg synes helt ærligt, at hvis det er en nødvendighed for Lene Rachel Andersen og andre jøder at pine dyr mest

muligt og frarøve mennesker en stor del af livets اسپ, da er det bedre, om de finder et sted at bo langt borte fra mig!

Det vil betyde farvel til Danmarks jøder" skriver Lene Rachel Andersen, at hun og andre jøder vil flytte fra Danmark, hvis der indføres lov mod drengomskæring og religiøs slagtning af dyr.

Såfremt det er en forudsætning for Lene Rachel Andersen og andre jøders trivsel i Danmark, da de skal have lov til at mishandle dyr og børn, ja, da ser jeg egentlig helst, at de forsvinder ud af Danmark og måske finder et land, der er lidt mere primitivt og dermed kan tolerere sådanne lyder.

For mig er det uafølgelig, at oskeføl kan smager godt, hvis det har lidt mest muligt, da det blev slagtet, og for mig er det uafølgelig, at et voksent menneske kan få sig selv til at ville lemlestelse et lille nyfødt barn, således at det hele så ikke kan få fuldt udbytte af sit seksualliv. Og for mig er det en syg tanke, at sådanne grusomheder skulle have noget som helst med religion at gøre.

Hu søger Lene Rachel Andersen det åbenbart på spidsen og truer med at flytte ud af landet, hvis ikke flertallet vil tolerere den slags.

Jeg ved godt, at Vorherre Gud den almægtige pålagde mennesket at drage ud i verden og mangfoldiggøre sig. Dengang var der nok ikke forlovere, der var i fokus, men bare menneskeheden overlevende. Men jeg er nu selv dybt taknemmelig for, at jeg har fået formojelsen med og så.

Jeg synes helt ærligt, at hvis det er en nødvendighed for Lene Rachel Andersen og andre jøder at pine dyr mest

SF og lemlestelse af drenge

NIELS D. LINDO, medlem af SF, Rødvævej 99, Rødovre

Overlæge Morten Frisch skrev den 18. september i Kristeligt Dagblad om ritual lemlestelse af drenge – at det, som nogle eufemistisk kalder omskæring.

Han efterlyste holdninger i Socialdemokrater og SF's baglande, når nu de to partier ikke, modsat De Radikale, kan melde tydeligt og argumenteret ud omkring et forbud.

Jeg melder mig gerne som en person fra SF's bagland, der støtter et forbud. Offentligheden har krav på at vide, at SF ikke kun har en mut og småt begrundet afvisning af enhver snak om ændringer af tingenes tilstand.

Jeg har allerede rejst og vil fortsat bidrage til at fastholde diskussionen i et politikkorberedende udvalg efter bedste evne. Vejen vil gå i retning af et forbud – det vil komme for eller siden.

Det er en fantastisk tanke, at et parti som SF skulle stå for at forhindre et fremskridt for menneskers værdighed og rettigheder.

Så, SF, SF skal nok komme til formål – vi har i partiet følelsen, at kulturaltnerne lige skulle bruge lidt tid til at tænke sig om.

Find dog et andet sted at bo

LEIF ROSENKILDE, Engvej 2, Vallensbæk

Under overskriften "Forbud mod omskæring af drenge.